

ЧОМУ НАМ ЗДАЄТЬСЯ, ЩО ЗЛО ЗАВЖДИ ПЕРЕМАГАЄ?

Ін. 18, 19, 20

Сюжет: Ісус є відповіддю на складні життєві ситуації

Ціль:

- **Показати біблійний погляд на різноманітні складні питання, які зустрічаються в будь-якій культурі.**
- **Показати слухачам Ісуса, як єдину відповідь на ці запитання.**

Випуск 7 из 7

ЦИКЛ “НЕПРОСТІ ПИТАННЯ ЩОДО БОГА”

(15 ХВИЛ. ФОРМАТ) ХРИСТИЯНСЬКА РАДІОВИСТАВА

“ІСТОРІЯ ЗСЕРЕДИНИ”

007

Автор: Уільям Р. Флауерс

цикл “Непрості питання щодо Бога”

**Режисер: Емелі Енн Рікард
ЗДАЄТЬСЯ, ЩО ЗЛО ЗАВЖДИ ПЕРЕМАГАЄ?**

випуск 7 з 7: ЧОМУ НАМ

Головний редактор: Др. Арт Кріско

Christ to the World Ministries

Авторське право (С) 2016

Всі права захищені

РЕКОМЕНДАЦІЇ РЕЖИСЕРА

ДІЙОВІ ОСОБИ: (зверніть увагу на важливість інтонації голосу)

- **Кожен голос повинен помітно відрізнятися від іншої дійової особи.**
- **Деякі дійові особи з’являються в багатьох випусках цього циклу. Використовуйте один і той самий голос для даної дійової особи.**

Фома: оповідач, учень Ісуса (голос дорослого чоловіка)

Філіп: учень Ісуса (голос дорослого чоловіка)

Марія: подруга учнів (голос зрілої жінки)

Ісус: Син Божий (приємний голос дорослого чоловіка)

Вказівки режисера для всіх, хто буде читати сценарій:

- Це радіовистава. Всі слова та емоції відображуються в словах. Уважно читайте історію. Пам’ятайте, що слухач почує ці слова лише один раз; говоріть виразно, з відповідним емоційним забарвленням, звертаючи увагу на всі розділові знаки (робіть паузу, де стоїть кома, зупиняйтеся де стоїть крапка, робіть наголос де стоїть окличний знак, та особливо звертайте увагу на Слова жирним шрифтом).
- Продивіться всі музичні композиції (виділені жирним/маленьким шрифтом) протягом всього сценарію.
- Звертайте увагу на припис (жирним шрифтом) щодо звукових спецефектів.
- Дотримуйтесь всіх голосових інструкцій (жирним шрифтом) в дужках протягом всього сценарію

Нотатки для перекладача: Слова Священного Письма виділені курсивним шрифтом, в англійській версії використовується переклад NIV (1984).

Посилання на Священне Письмо надаються в поміч перекладачу і не повинні читатися як частина сценарію.

ЧОМУ НАМ ЗДАЄТЬСЯ, ЩО ЗЛО ЗАВЖДИ ПЕРЕМАГАЄ?

Ін. 18, 19, 20

Музика: (починається фонова музика, потім затихає перед словами ведучого)

Ведучий

Ми стежимо за серією історій, присвячених важким питанням, сьогодні ми розглядаємо, можливо, найскладніше питання з усіх. Розгляньте зі мною ці п'ять універсальних слів, які, як видається, визначають історію людства: Війна. Насильство. Переслідування. Ненависть. Пригнічення.

З самого початку, людство було замкнено в боротьбі між сильними і слабкими; між вбивцями і їх жертвами; між тиранами, схильними до панування і тими бідними душами, над якими вони будуть домінувати.

Усюди, куди б ми не подивилися, ми бачимо шокуючі докази цієї могутньої боротьби між правильним і неправильним, між добром і злом.

І хоча ми шукаємо право перемагати і зло, яке потрібно зупинити, в кожному поколінні ми, схоже, бачимо абсолютно протилежну ситуацію, і ми змушені кричати і ставити це найскладніше питання: якщо Бог добрий, і якщо Він дійсно керує всім, чому схоже на те, що зло завжди перемагає?

Дорогий друже, якщо ти коли-небудь задавався таким питанням, то у мене є хороші новини для тебе: Бог дійсно керує всім, не залежно від того, що бачать наші очі і що наші відчуття нам підказують, і не зло завжди буде переважати. Але оскільки ми шукаємо відповіді на це найскладніше з питань, ми повинні спочатку визнати, що Бог не винаходив зло, а ми - люди. Бог не приймає за владу перевагу над іншими - ми робимо це. Тому, якщо ми хочемо знайти відповіді на те, як подолати зло, ми повинні спочатку визнати істинну природу проблеми, і ця проблема в нас.

Ми самі, або, точніше, наше гріховне повстання проти абсолютно благого і люблячого Бога - справжня проблема.

Приєднуйся до нас, так як ми завершуємо нашу серію Важких питань про Бога, і розглянемо останнє, найскладніше питання: «Чому нам здається, що зло завжди перемагає?»

Музика: (наростає, щоб показати заміну сцени, потім знову стихає)

Сцена 1.

Вставка:: (ніч, легкий вітерець і цвірікання цвіркунів)

Фома: (оповідач.): Мене звати Фома, і я був учнем Ісуса. Протягом трьох років я йшов услід за Ним поки Він ходив по околицях, проповідуючи благі новини

про пришествя Царства Божого, і зцілюючи сотні людей, яка б не була хвороба, недуга і гіркота.

Вставка: (звуки багаття)

Фома (розповідає, зітхає): Але це було до того, як ми вирушили в Єрусалим. Мало я знав в той час, куди ця дорога привела нас. Я не розумію, що сталося: Ісус був .. Він був хорошою людиною. І якби Він все ще був тут, я поставив би Йому ще одне питання: чому? чому зло знову виграло?

Вставка: (ми чуємо, як на задньому фоні подає звуки сова сидячи на гілці)

Фома: (переляканий): Хто? .. Хто це? Є там хтось?

Вставка: (Фома слухає, але ми чуємо тільки звуки ночі)

Фома: (м'яко): Ти повинен мене вибачити. Я трохи нервую з тих пір .. з тих пір, як вони вбили Ісуса. Ми отаборилися тут, в оливковім гаю над містом, коли вони накинулися на нас серед ночі з факелами і кийками, заарештували Його і кудись потягли. Петро спробував битися з ними, але .. ну, врешті-решт, ми всі бігли, всі дванадцять з нас. Я не знаю, що робили інші, але я всю ніч переховувався тут, на пагорбах над містом, побоюючись звуків кроків, постійно очікуючи, що вони повернуться за мною. Але вони не повернулися.

Вставка: (сова подає звуки знову)

Фома: При першому натяку денного світла на наступний ранок, все на самоті і страх при кожному звуці, я залишив безпеку оливкового гаю і обережно пробрався в місто, уникаючи зорового контакту з будь-ким, особливо солдатами, які, здавалося, були всюди. Я ніколи не бачив такої великої кількості влади; на кожному розі вулиці були римляни, а ще більше їх було навколо гарнізону, де, як я думав, вони тримали Ісуса, їх ув'язненого.

Вставка: (шелест гілок)

Фома: Там хтось є?

Вставка: (Фома слухає, але ми чуємо тільки звуки ночі)

Фома: (м'яко): Можливо, я повинен погасити вогонь. Ні, ні, тоді я буду турбуватися про диких тварин. (Сам з собою) Тримайся, Фома! Не дозволяй звукам ночі лякати тебе! (Глибоко зітхає) Тепер - де я? Ах так. Ісус був їх ув'язненим. Я слухав розмови по вулицях, наскільки міг, не будучи занадто видимим, і незабаром дізнався, що Ісус вже був судимий релігійною владою і був переданий римлянам на страту. (Підвищуючи голос) Страта! (Сам з собою) Тих-ш! Обережно, Фома. Обережно.

Вставка: (сова знову видає звуки)

Фома: (пошепки): Вони повели Його до Римського правителя, який відмовився засудити Ісуса і послав Його до царя Ірода, який також відмовився

засудити Його. Коли я почув цю новину, мої надії трохи посвітлішали. (Підвищуючи голос трохи). Але коли солдати повернули Ісуса до правителя, то якось релігійні лідери нашого народу - ті прекрасні, божественні боги - зажадали, щоб Ісус був страчений як звичайний злочинець.

Вставка: (Фома зупиняється, і чути тільки звуки ночі)

Фома (спокійно): І це саме те, що вони зробили. Вони прибили Його до хреста і розіп'яли Його. Із заходом сонця, Ісус помер. Я бачив це на власні очі. Цей цар, ніжна Людина, вилікувала стількох людей, яка нічого не говорила, тільки правду і нічого не показувала, крім любові і співчуття до кожного, була жорстоко побита, випробувана і убита за наполягання своїх земляків.

Вставка: (Фома зупиняється, і чути тільки звуки ночі)

Фома: Коли вони були впевнені, що Він мертвий, вони зняли Його мертве тіло з хреста, обвили Його пеленами і поклали до гробу. Він пішов. Він пішов, і ніщо ніколи не буде таким же знову. (Пауза) Я не знаю, що робити, куди йти. (Зітхає) І за останні два дні, після того, як Ісуса поховали, я не бачив нікого з інших учнів. Вони, ймовірно, все вирушили додому до своїх родин і повернулися до своїх колишніх занять. Додому! Як я можу повернутися додому, ніби нічого не сталося? Три роки тому я зустрів чудову, наймилосерднішу Людину, з яких я тільки знав, і зараз Він пішов. Зло знову здобуло перемогу.

Вставка: (шелест гілок, на цей раз очевидно, що шум був створений кроками)

Фома: (в страху): Хто .. Хто тут? У мене є меч, і я клянусь, я буду ..

Філіп: (пошепки): Тих-шш! Фома! Не так різко! Це я, Філіп!

Фома: (невпевнений, все ще боязкий): Філіп?

Філіп: (пошепки): Так, це я. Я тебе всюди шукав. А зараз, залиш цей вогонь і йдемо зі мною, поки тебе ніхто не помітив.

Фома: Ти шукав мене? Куди ти йдеш?

Філіп: Приєднатися до решти.

Фома: Решті учнів?

Філіп: Так.

Фома: Але .. навіщо? Це не зробить нас ще більше мішенню?

Філіп: Є новини. А зараз поспіши, Фома.

Фома: Новини? Які новини?

Філіп: Немає часу пояснювати. Гаси вогонь і йдемо зі мною.

Фома: Ну добре. Почекай секунду.

Вставка: (звуки кроків; м'які стуки, коли Фома скидає жмені бруду на вогонь, шиплячим звук)

Музика: (підводить до зміни сцени, потім стихає)

АНТРАКТ

Ведучий: Дякую, що включилися. Ви зараз слухаєте «Історію зсередини». Сьогодні ми продовжуємо слідувати серії «Важких Запитань про Бога» які засновані на реальних подіях і персонажах Слова Божого. Раніше в нашій історії, Ісус, прекрасний Учитель і Цілитель, був заарештований і розп'ятий, і Його учні були розсіяні. Без свого Лідера, вони були перелякані і в будь-який момент чекали тих, хто вбив Ісуса, щоб ті прийшли і за ними. Минуло два дні з похорону Ісуса, і ось Фома зустрів свого друга Філіпа. Приєднуйтеся до нас зараз, так як ми завершуємо нашу серію непростих питань, найважчим: **Якщо Бог добрий, то чому схоже на те, що зло завжди перемагає?**

Музика: (підводить до зміни сцени, потім затихає)

Сцена 3.

Вставка: (ніч, тихий шепіт на задньому плані, цвіркуни цвірікають і час від часу гавкає собака)

Фома: (пошепки): Філіп .. що це за місце?

Філіп: (пошепки): Це орендована кімната, що належить другу Іоанна. Я сподіваюся, що ми в безпеці .. зараз.

Фома: (пошепки): А зараз, що там за новини, про які ти мені винен розповісти?

Філіп: (пошепки): Як думаєш, довго ще до сходу сонця?

Фома: (пошепки): Що?

Філіп: (пошепки): Ну схід сонця, скільки ще?

Фома: (пошепки): Ну .. дай подумати. Це була десь четверта година, коли ми увійшли в місто .. схід сонця повинен бути вже ось-ось.

Філіп: (пошепки): Так! Я теж так думаю. Це означає, що вони повинні перебувати туди, якраз тоді, як ми припускаємо.

Фома: (пошепки): Так, Філіп, про кого ти говориш? І де вони взагалі повинні бути?

Філіп: Марія Магдалена, мати Якова та Іоанна. Вони пішли до гробу.

Фома: (підвищуючи голос): Що? Вони взагалі з глузду з'їхали?

Філіп: (пошепки): Тих-ш! Не так голосно, Фома!

Вставка: (шепіт на задньому плані затихає; все, що чути - це цвіркунів і гавкіт собаки)

Фома: (пошепки): Вибач. Але навіщо вони пішли до гробу?

Вставка: (шепіт поновлюється)

Філіп: (пошепки): Щоб закінчити бальзамування Його тіла. Ми попереджали їх не йти, але вони наполягали.

Фома: (пошепки): Але це безумство! Труна оточена і охороняється римськими солдатами!

Філіп: (пошепки): Я знаю ..

Фома: (пошепки): І навіть якщо вони якимось чином обійдуть римську гвардію, то як вони перемістять камінь, що запечатує гробницю?

Філіп: (пошепки): Я згоден, Фома, взагалі ми всі з цим погодилися. Але жінки не стали нас слухати. Вони сказали, що після всього, що Ісус для нас зробив, то найменше, що вони можуть зробити у відповідь, так це дати Йому належне поховання. З або без нашої допомоги.

Фома: (пошепки): І бути вбитими! Або, що ще гірше, потрапити в полон і страждати від тортур, поки вони не розкажуть їм про наше маленьке укриття і не вб'ють всіх нас! Чому тоді ми чекаємо тут? (Голосніше) Це безумство!

Філіп: (пошепки): Тих-ш!

Вставка: (шепіт на задньому плані раптом припиняється, цвіркуни цвірікають і час від часу гавкає собака, потім в далечі співає півень)

Фома: (пошепки): Уже світанок. Нам потрібно забиратися звідси, Філіп. Зараз же.

Філіп: (пошепки): Ми плануємо, але ми чекаємо повернення наших жінок.

Фома: (пошепки): Але ..

Філіп: (пошепки): Ми не можемо йти без них, Фома.

Вставка: (на мить вони зупиняються, цвіркуни затихають, птахи починають співати, ми чуємо знову, як співає півень, потім на задньому плані знову поновлюється шепіт)

Фома: (зітхає, потім пошепки): Я вважаю, що немає ... але коли вони повернуться? Припускаючи, що вони не вбиті або не арештовані, звичайно.

Філіп: (пошепки): Вони сказали, що якщо все піде добре, то буде потрібно дві або три години. Тепер, коли сонце сходить, вони повинні мати можливість поглянути на гробницю і вирішити, як діяти далі.

Фома: (пошепки): Отже .. найкраще, на що ми можемо сподіватися, так це на їх повернення через 2-3 години? Значить ми просто сидимо тут і чекаємо їх?

Філіп: (пошепки): Думаю да ..

Вставка: (раптово, хоча і не голосно, 3 стуки, пауза і ще 1 стукіт; весь шепіт стихає, і ми чуємо тільки цвірінькання птахів)

Фома: (схвильовано): Це мають бути римляни! Вони вбили жінок, а тепер прийшли і за нами!

Філіп: (пошепки): Ні, ні, це наш секретний стукіт! Повинно бути, це наш друг!

Фома: (схвильовано): Або римляни витягли інформацію у жінок, перш ніж вони їх убили! Не відповідай на це!

Філіп: (трохи підвищуючи голос): Відкрий двері!

Вставка: (тихі кроки, і потім звук засувки двері; двері відкриваються, кроки рухаються швидше, і двері закриваються)

Філіп: Марія! Чому ти так швидко повернулася?

Марія: *«Я бачила Господа!» (Ін. 20:18)*

Вставка: (починається базікання, так як кожен з учнів хоче щось сказати)

Фома: Що? Ти заходила всередину?

Філіп: Невже римляни відкрили гробницю і дозволили тобі зайти?

Марія: Ні, ні! Ми бачили Ісуса, живим! Я говорила з Ним, і ..

Вставка: (балаканина посилюється, практично до крику)

Фома: Ти розмовляла з Ним!

Філіп: (трохи підвищуючи голос): Тихо! Дай Марії сказати!

Вставка: (балаканина поступово вщухає)

Філіп: (спокійно): Що ти маєш на увазі, Марія, то, що ти .. говорила з Ним?

Марія: Коли ми прийшли, то римлян вже не було, і камінь був відвалений. Я заглянула в труну, і там було двоє людей, одягнених у все біле, що сидять на тому місці, де має лежати тіло.

Вставка: (балаканина знову поновлюється)

Філіп: (трохи підвищуючи голос): Люди .. дайте їй закінчити!

Марія: Вони запитали мене: *«жінко! що ти плачеш?»* Я сказала, що: *«Узяли мого, і не знаю, де поклали Його.»* (Св. Євангеліє від Іоанна 20:13)

Фома: Хтось вкрав тіло Ісуса!

Марія: Ні! Як тільки я повернулася, щоб вийти з гробу, то побачила іншу людину біля труни, і Він поставив мені те саме запитання: *«жінко! що ти плачеш?»* (Св. Євангеліє від Іоанна 20:15) і потім Він назвав моє ім'я.

Філіп: (стривожений): Він знав, хто ти така? Але ..

Марія: Він сказав: *«Марія»* (Ін. 20:16). При звуці мого імені на цих прекрасних губах, мої очі були відкриті. (Підвищуючи голос) Це був Ісус! Він воскрес з мертвих, він живий!

Вставка: (балаканина стає голосніше, як кожен починає говорити, а потім в один момент зупиняються)

Музика (фонова музика стихає)

Сцена 4

Вставка: (день, співають птахи на задньому плані, і чутно легкий вітерець)

Фома: (оповідач): Це було сім днів тому. Петро та Іван побігли назад в гробницю і підтвердили, що тіла більше немає. Філіп і ще деякі повірили в історію, яку розповіли нам жінки, але я ні. (Пауза) Ісус був мертвий, і нічого не збиралося це змінити. Добро було переможено, а зло знову перемагало. Я залишив місто, повернувся додому, і провів тиждень зі своєю сім'єю, намагаючись забути те, що я коли-небудь зустрів Ісуса. (Зітхає) Але потім Філіп знайшов мене знову, і переконав мене повернутися в Єрусалим ще раз. Він пообіцяв мені сюрприз, і що я точно не буду розчарований.

Філіп: Ти йдеш, Фома?

Фома: Я вважаю, що так. Ми можемо з цим впоратися.

Вставка: (Фома встає на ноги, і чутно як вони кудись йдуть, двері відкриваються і закриваються, і ми знову всередині; денні звуки переходять на задній план)

Фома: Ти знаєш, Філіп, що я не вірю ні в що з цього.

Філіп: Знаю.

Фома: Ісус мертвий, Філіп, не має значення, що сказала Марія або будь-хто інший. *«..якщо не побачу на руках Його ран від цвяхів, і не вкладу пальця мого в рани від цвяхів, і не вкладу руки моєї в ребра Його, не повірю.»* (Св. Євангеліє від Іоанна 20:25)

Філіп: Перевір двері, Фома - замкнені?

Фома: Так, замкнено. Так для чого це все зараз?

Філіп: (спокійно): Повернись, і знайди себе.

Ісус (м'яко): *«Мир вам!»* (Св. Євангеліє від Іоанна 20:26)

Фома: (шокований): Ісус! Як Ти зміг ..

Музика: повільно починається фонова музика)

Ісус: *«Подай палець твої сюди і подивись на руки Мої; подай руку твою і вклади до боку Мого; І не будь ти невіруючий, але віруючий. »(Св. Євангеліє від Іоанна 20:27)*

Фома: (переповнений емоціями): *«Господь мій і Бог мій!» (Св. Євангеліє від Іоанна 20:28)*

Музика (фонова музика стає голосніше, потім затихає перед словами провідного)

НАША ВІДПОВІДЬ НА БОЖИЙ ЗАКЛИК

Ведучий

Це тільки здається, що зло завжди перемагає, друже мій. Але незалежно від того, що ваші очі, або ваш досвід, чи ваші почуття говорять вам, страждання, пригнічення і злостивість не будуть тривати вічно. Навіть в смерті зло не перемагає; бо Ісус воскрес з мертвих і тепер навіки живий як наш Спаситель і Друг! Для тих з нас, хто як подібно Фомі, змінює наші серця і вірить, Ісус обіцяв дати нам вічне життя і перемогу над гріхом і слабкістю, і злом, і навіть смертю! Річ у тім, Бог любить вас і мене Своєю вічною любов'ю. Праведний і святий Бог проклав шлях до прощення наших гріхів. Цей шлях через Ісуса Христа, Живе Слово Бога і жертвовного Агнця. Ісус помер за наші гріхи. Він повстав з мертвих і зараз живий. Він має владу приходити в наше життя і прощати гріхи і дарувати вічне спасіння.

Прощення гріхів і вічне життя - це безкоштовний подарунок від Бога. Нам не потрібно це якось заробляти, ми отримуємо це як подарунок. Щоб знайти вічне життя і прощення гріхів, нам просто потрібно відвернутися від наших гріхів і помістити нашу віру і довіру на Ісуса і прийняти його в наше життя як рятівника і Господа.

Я хочу помолитися Богу короткою молитвою від мого серця. Слухайте мою молитву, і після того, як я буду молитися, я поведу вас у цій молитві.

Дорогий Батько, Я знаю, що я грішник. Я вірю, що Ісус помер за мої гріхи. Я вірю, що Він воскрес із мертвих і до цього дня живий. Я зараз відвертаюсь від своїх гріхів. Я вірю в те, що Ісус є мій Спаситель і що Він може пробачити мої гріхи. Я приймаю Його, як свого Господа і Спасителя. Відтепер з цього дня, я буду слідувати за Ісусом. Дякую Тобі, Ісусе Господь, за те, що любиш мене і за те, що приходиш в моє життя. Амінь.

А зараз повторюйте молитву за мною. Ми будемо молитися з перервами.

Постарайтеся помолитися вашою власною молитвою. Моліться від усього

Серця.

Дорогий Батько, Я знаю, що я грішник. (Пауза)

Я вірю, що Ісус помер за мої гріхи. (Пауза)

Я вірю, що Він воскрес із мертвих і до цього дня живий. (Пауза)

Я зараз відвертаюсь від своїх гріхів. (Пауза)

**Я вірю в те, що Ісус є мій Спаситель і що Він може пробачити мої гріхи.
(Пауза)**

Я приймаю Його, як свого Господа і Спасителя. (Пауза)

Відтепер з цього дня, я буду слідувати за Ісусом. (Пауза)

**Дякую Тобі, Ісус Господь, за те, що любиш мене і за те, що приходиш в моє
життя. (Пауза)**

Амінь. (Пауза)

Ласкаво просимо в Божу сім'ю!

Коли ми довіряємо Ісусу Христу як нашому Спасителю і присвячуємо Йому своє життя, вирішуємо йти за Ним, як за нашим Господом і Творцем, Він хоче, щоб ми зростали у вірі. В Слові Божому сказано: *«18. але щоб зростали в благодаті й пізнанні Господа нашого і Спасителя Ісуса Христа. »(Друге послання Петра 3:18)*

Один з найкращих способів для того, щоб зростати у вірі - це читання Слова Божого кожен день. Через Своє Слово, Він дає нам напрям в житті. Ми відкриваємо для себе те, що Йому до вподоби. Ми також виявляємо те, яких дій слід уникати, так як це може нам нашкодити. На додаток до читання Слова Божого щодня, іншим способом зростання є молитва. Коли ми читаємо Слово Боже, то в той момент Він промовляє до нас. Коли ми молимося, то ми говоримо з Богом. Ми завжди повинні сповідувати перед Ним свої гріхи і просити вибачення. Довіряючи Ісусу Христу, як Господу і Спасителю, не означає, що ми ніколи більше не будемо грішити. Ми повинні намагатися жити без гріха. Але коли ми чинимо гріх, ми повинні просити Його пробачити нас. Ми повинні молитися за провід, оскільки ми живемо кожен день. Нам потрібно молитися і за інших. За нашу сім'ю і друзів. І навіть за тих, кого ми вважаємо своїми ворогами!

Не завжди так просто бути послідовником Ісуса. Віруючий часто переслідується за те, що він є послідовником Ісуса. Ми не повинні дивуватися, коли інші переслідують нас і створюють для нас важкі моменти, тому що ми віруючі в Христа. Ісус сказав: *«Як Мене переслідували, будуть гнати і вас .. але все це робитимуть вам за ім'я Моє, бо не знають Того, хто послав Мене.» (Св. Євангеліє від Іоанна 15: 20,21)*

Любов і прощення повинні характеризувати наше життя, навіть перед обличчям переслідування. Ми ніколи не стикаємося з переслідуванням поодинці.

Бог знає про кожну проблему, з якою ми стикаємося і в той момент Він з нами. Господь говорить: *«не залишу тебе й не покину тебе» ... (Послання до Євреїв 13: 5)* Через Його присутності в нашому житті, ми можемо говорити словами з Писання: *«Господь мені помічник, і я не злякаюсь нікого: що зробить мені людина ? »(Послання до Євреїв 13: 6)*

Нехай вас Бог рясно благословить, так ви живете для Нього кожен день.

Музика: (основна тема починає грати голосніше і потім пропадає з закінченням історії)